

فعالین کارگری، معلمان و دیگر زندانیان سیاسی در معرض خطر فوری ابتلا به کرونا قرار دارند وضعیت محمد حبیبی نمونه ای دیگر است

مقامات زندان بزرگ تهران اخیراً محمد حبیبی، معلم زندانی و تعداد دیگری از زندانیان سیاسی تیپ 5 این زندان را به اجبار به سالن 2 و یا تیپ 2 این زندان منتقل کرده اند. این سالن که به سالن متادون معروف است نه تنها از کمترین امکانات بهداشتی برخوردار نیست بلکه در همه جای این سالن، ساس، سوسک و موش جولان می دهند. تیپ 2 زندان بزرگ تهران دارای 3 اتاق و 4 دستشویی است. تعداد زندانیان منتقل شده به این تیپ، نزدیک به 90 نفر است. به این ترتیب در هر اتاق 30 زندانی باید ساکن شوند که با توجه به وضعیت این سالن و شیوع بیماری کرونا در زندان ها، همه این زندانیان در معرض فوری خطر جانی قرار دارند. تعداد زیادی از زندانیان منتقل شده به این سالن، نتوانسته اند وسایلی را که به هزینه خود خریده بودند از جمله یخچال و تلویزیون را به این سالن منتقل کنند. محمد حبیبی، شاپور احسانی راد (عضو اتحادیه آزاد کارگران ایران) و عده ای از معترضان دستگیر شده در خیزش آبان ماه 98 از جمله زندانیان سالن 2 تیپ پنج هستند.

جابجایی اجباری زندانیان و قرار دادن آنان در شرایط تحمل ناپذیر و مخاطره آمیز، یکی دیگر از شیوه های ضد انسانی است که نیروهای امنیتی و مقامات زندان به قصد آزار و اذیت بیشتر و صدمه زدن عمدی به سلامت زندانیان سیاسی به آن توسل می جویند. پیش تر، و در مورد دیگر، اداره اطلاعات سپاه پاسداران، جعفر عظیم زاده، دبیر اتحادیه آزاد کارگران را بدون هیچ دلیل به زندان رجایی شهر کرج منتقل کرد و در سلول انفرادی قرار داد. عظیم زاده که در نتیجه چندین مورد اعتصاب غذا در قیل، وضع سلامتی اش به شدت تضعیف شده بود، در این زندان به بیماری کرونا مبتلا شد. او همچنان با وضعیت وخیم در این زندان محبوس است.

محمد حبیبی عضو هیات مدیره کانون صنفی معلمان تهران، به دلیل دفاع از حقوق معلمان، در خواست دستمزد بالای خط فقر، آموزش با کیفیت و رایگان و مخالفت با خصوصی سازی و پولی سازی آموزش، به زندان محکوم شده است. او در 1 مرداد ماه 1397 از سوی شعبه 26 دادگاه انقلاب تهران به اتهام اجتماع و تبانی برای ارتکاب جرم علیه امنیت به 7 سال و نیم حبس، به اتهام تبلیغ علیه نظام به 18 ماه حبس و همچنین به اتهام اخلال در نظم عمومی به 18 ماه حبس و 74 ضربه شلاق و 2 سال ممنوعیت از فعالیت در احزاب، گروه ها و دسته های سیاسی و اجتماعی و ممنوعیت خروج از کشور به عنوان مجازات تکمیلی محکوم شد. دادگاه تجدید نظر در تاریخ دوم آبان ماه 1397 حکم صادره را عیناً تأیید کرد. با گذشت بیش از دو سال از زندانی شدن محمد حبیبی و به رغم وضع بد سلامتی، او حتی یک روز نیز از حق مرخصی بر خوردار نبوده است.

در تیر ماه سال جاری، حدود شش هزار و پانصد نفر از معلمان و دیگر فعالین اجتماعی با امضای متنی که به مجلس رژیم اسلامی تحویل داده شد، خواهان آزادی محمد حبیبی شدند. همچنین اتحادیه ها و تشکلات کارگری در جهان از جمله آموزش بین الملل با ارسال نامه هایی به مقامات جمهوری اسلامی خواستار آزادی بی قید و شرط محمد حبیبی شدند. اما همه این درخواست ها تا کنون از سوی رژیم نا دیده گرفته شده است.

زندان های ایران از حداقل استاندارد ها بر خوردار نیستند و چندین بار بیش از ظرفیت خود زندانی دارند. در شرایطی که چندمین موج کرونا در ایران همچنان از مردم قربانی می گیرد، اقدام رژیم

اسلامی در نگاه داشتن فعالین کارگری، معلمان و دیگر زندانیان سیاسی در این زندان ها آنها با قراردادن سی نفر زندانی در یک اتاق، مصداق بارز انتقام گیری از آنها و بازی با جان آنهاست.

اتحاد بین المللی ضمن درخواست آزادی بدون قید شرط همه زندانیان سیاسی، از تشکل ها کارگری و نهاد های مدافع حقوق انسان می خواهد که نسبت به رفتار های ضد انسانی رژیم جمهوری اسلامی با زندانیان سیاسی اعتراض کنند و این رژیم سرکوب گر را برای آزادی همه فعالان کارگری، معلمان، و دیگر زندانیان سیاسی تحت فشار قرار دهند.

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران

سوم اکتبر 2020

info@workers-iran.org

<http://www.workers-iran.org>

<http://www.etehadbinalmelali.com>